

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (19/8/2012)

Αγίου Ανδρέου του Στρατηλάτου

Η δύναμη της προσευχής

Στον καιρό του ασεβέστατου Ρωμαίου Αυτοκράτορα Μαξιμιανού, μάς μεταφέρει το Συναξάρι του σήμερα εορταζομένου Αγίου Ανδρέου του Στρατηλάτου, αδελφοί μου. Ο Ανδρέας ήταν Χριστιανός αξιωματικός, υπό τις διαταγές του ειδωλολάτρη Αρχιστρατήγου Αντίοχου. Απ' αυτόν ετέθη επικεφαλής ενός μικρού στρατιωτικού σώματος και έλαβε την εντολή να αποτρέψει τους Πέρσες οι οποίοι είχαν παραβιάσει ένα σημείο των ρωμαϊκών συνόρων. Οι στρατιώτες του, όμως, ήταν κυριευμένοι από φόβο, επειδή ο εχθρός ήταν πολυάριθμος και είχε πολλές νίκες στο ενεργητικό του. Ο Ανδρέας βεβαίωσε τους στρατιώτες του πως ο θρίαμβος της νίκης θα είναι με το μέρος τους, αν όλοι, με πραγματική πίστη, προσευχηθούν και επικαλεσθούν το παντοδύναμο όνομα του Ιησού Χριστού. Διότι τα πάντα μπορεί να καταφέρει ο Χριστιανός *συν τη δυνάμει του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού*¹ Πράγματι, τα λόγια του Ανδρέα ανύψωσαν το ηθικό των στρατιωτών, με αποτέλεσμα να συντρίψουν το πολυπληθές στράτευμα του εχθρού. Ο Αντίοχος επαίνεσε δημόσια το κατόρθωμα αυτό, αλλά, όταν έμαθε ότι οι στρατιώτες ελκύστηκαν από τον Ανδρέα στην χριστιανική πίστη, έστειλε 1000 στρατιώτες να τους αφοπλίσουν και να τους στείλουν στα σπιτία τους. Ο Ανδρέας, όμως, μετά από συζήτηση προσείλκυσε και αυτούς στην πίστη. Εξοργισμένος τότε ο Αντίοχος, έστειλε ειδικό σώμα με έμπιστους αξιωματικούς και σκότωσε όλους τους χριστιανούς στρατιώτες. Μαζί, δηλ. με τον Άγιο Ανδρέα τον Στρατηλάτη μαρτύρησαν και άλλοι δύο χιλιάδες πεντακόσιοι ενενήντα τρεις Μάρτυρες στρατιώτες, την μνήμη των οποίων από κοινού τιμούμε σήμερα.

Δεν είναι η πρώτη φορά, που με την δύναμη του Χριστού, ολιγάριθμα στρατιωτικά σώματα, κατατροπώνουν πλήθη εχθρών. Η ιστορία έχει διασώσει πολλά ανάλογα περιστατικά, όπου οι Χριστιανοί καταφεύγουν, με την προσευχή στην δύναμη του Ιησού και των Αγίων, για να σωθούν και να νικήσουν. Όλοι θυμόμαστε την σωτηρία της Βασιλεύουσας Κωνσταντινουπόλεως από την Παναγία μας, όταν η Πόλη πολιορκούνταν από τους Άραβες και ήταν ουσιαστικά αφύλακτη. Τότε ο λαός, με επικεφαλής τον Πατριάρχη, στον Ναό των Βλαχερνών, έψαλε τον Ακάθιστο Ύμνο και εναπέθεσε την ελπίδα της σωτηρίας του στον Χριστό και στην Παναγία Μητέρα Του. Αλλά και στην σύγχρονη ιστορία μας, οι ολιγάριθμοι, αλλά ηρωικοί πολεμιστές του Έπους του

¹ Α΄ Κορ. 5,4

1940 μαρτυρούν για την προστασία της Παναγίας στις βουνοκορφές της Πίνδου, στον άνισο, αλλά νικηφόρο, Ελληνο-ϊταλικό πόλεμο, που οδήγησε στην ανέλπιστα και ανεπανάληπτη νίκη.

Όλα αυτά τα γεγονότα είναι καρπός της προσευχής προς τον Θεό, η οποία παρέχει στον αληθινά προσευχόμενο άνθρωπο δυνάμεις που δε μπορούσε να φανταστεί ότι διαθέτει. Για τις δυνάμεις αυτές μαρτυρούν κορυφαίοι επιστήμονες που ομολογούν ότι «η προσευχή αποτελεί, μέσα στην ολότητα του ανθρώπινου πολιτισμού, δύναμη τόσο πραγματική, όσο αποτελεί και η βαρύτητα, η οποία φέρει σ' επαφή με την ανεξάντλητη κινητήρια δύναμη του σύμπαντος και δημιουργεί θαυμάσιες μεταβολές, ανακαινίσεις, εξυγιάνσεις και θεραπείες, όχι μόνο στη ζωή εκείνου ο οποίος προσεύχεται, αλλά και στη ζωή των άλλων, υπέρ των οποίων προσευχόμεθα»²

Βεβαίως, ουδέποτε η δύναμη του Θεού ενεργοποιείται, με την προσευχή, για την επίτευξη του κακού, για την ικανοποίηση εκδικητικών και μισαλλόδοξων αιτημάτων δήθεν προσευχομένων ανθρώπων. Ο Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς μάς θυμίζει ένα σχετικό Ευαγγελικό παράδειγμα: «Θυμηθείτε πως ο Κύριος απέρριψε την αίτηση των δύο Αποστόλων Του, οι οποίοι ζήτησαν να καεί ένα αφιλόξενο χωριό³ Ο Θεός εμφανίζεται ελεήμων ακριβώς με το γεγονός ότι δεν εκπληρώνει όλες τις προσευχές μας. Εάν ο Θεός εκπλήρωνε το κάθε αίτημα του κάθε ανθρώπου, το ανθρώπινο γένος θα είχε καταρρεύσει γρήγορα...»⁴

Αγαπητοί μου, η προσευχή είναι δώρο ανεκτίμητο, προσφορά ανυπολόγιστης αξίας του Θεού προς όλους μας, προσφορά της Θείας αγάπης. Η δύναμή της είναι αξεπέραστη, γιατί μέσα απ' αυτήν αποκαλύπτεται η παντοδυναμία του Χριστού, που συμπληρώνει και ξεπερνά την δική μας αδυναμία. Ας την κάνουμε κτήμα μας, όχι μόνο για να νικήσουμε τους εξωτερικούς μας εχθρούς, να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες της ζωής ή να καταθέσουμε τα αιτήματά μας στον θρόνο του ουρανού. Ο Θεός γνωρίζει τα αιτήματα και τις ανάγκες μας πριν από εμάς. Να την χρησιμοποιήσουμε για να νικήσουμε τον εσωτερικό εχθρό, τον ίδιο μας τον εαυτό, που ηττάται από τις δυνάμεις του κόσμου και στερείται της χάριτος και του ελέους του Θεού. Να μάθουμε, δηλ. να προσευχόμαστε και τότε η καρδιά μας θα γίνει δεκτική του θελήματος του Θεού· τότε θ' ακούσουμε τον Χριστό να μιλάει στην ψυχή μας. ΑΜΗΝ!

---

² Βιολόγος Alexis Carrel

³ Λουκ. 9,54

⁴ «Δεν φτάνει μόνο η πίστη», σελ. 48